

УДК: 343.974

НАПРЯМИ УДОСКОНАЛЕННЯ НОРМАТИВНО-ПРАВОВОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ КООРДИНАЦІЇ ТА ВЗАЄМОДІЇ У СФЕРІ БОРОТЬБИ З ОРГАНІЗОВАНОЮ ЗЛОЧИННІСТЮ

С. А. Шепетько, кандидат юридичних наук, перший заступник Керівника МНДЦ з проблем боротьби з організованою злочинністю при Раді національної безпеки і оборони України,

О. А. Клименко, кандидат юридичних наук, начальник відділу МНДЦ з проблем боротьби з організованою злочинністю при Раді національної безпеки і оборони України.

Постановка проблеми. Згідно із положеннями Концепції розвитку сектору безпеки і оборони України, затвердженої Указом Президента України від 14 березня 2016 р. №92/2016, нерозв'язаними проблемами у секторі безпеки і оборони залишаються, зокрема: недосконалість процесу формування, координації та взаємодії складових сектору безпеки і оборони під час вирішення спільних завдань із забезпечення національної безпеки; недосконала і неефективна взаємодія між центральними та місцевими органами державної влади, насамперед з питань запобігання і боротьби з тероризмом. Для ефективного розвитку сектору безпеки і оборони в сучасних умовах передбачається підвищення рівня міжвідомчої координації і взаємодії [1].

З огляду на це підвищенню ефективності забезпечення національної безпеки передує необхідність посилення заходів координації та взаємодії між суб'єктами, що беруть участь у боротьбі з організованою злочинністю. Саме завдяки координації діяльності та взаємодії цих правоохоронних органів у сфері боротьби з організо-

ваною злочинністю систематизуються та об'єднуються їх зусилля з інституціями держави та структурами громадянського суспільства.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Розробкою теоретичних питань координації та взаємодії суб'єктів по боротьбі зі злочинністю займалися такі вчені, як В. Б. Авер'янов, О. Ф. Андрійко, О. М. Бандурка, Г. Ю. Бондар, М. Й. Вільгушинський, О. М. Ключев, В. І. Крігер, С. В. Прилуцький, М. І. Сірий, О. П. Снігер'єв, А. В. Форостяний, В. В. Чумак та ін.

Метою статті є визначення напрямів удосконалення законодавства щодо підвищення рівня координації та взаємодії у сфері боротьби з організованою злочинністю.

Виклад основного матеріалу. В юридичній термінології слід розрізнити значення та співвідношення понять «координація» і «взаємодія». Термін «взаємодія» означає співдію, тобто взаємний зв'язок між предметами в дії, а також погоджену дію між ними [2, с. 623–624]. Поняття «взаємодія» використовується в тому випадку, коли мова йде про взаємоузгоджену і спільну діяльність різноманітних органів, організацій, установ або їх структурних підрозділів.

Взагалі первинне значення слова «взаємодія» – це взаємний зв'язок явищ, взаємна підтримка. Значення взаємодії як форми взаємозв'язку та взаємної підтримки полягає в тому, що правоохоронні органи в цілому, конкретні їх служби або структурні підрозділи у взаємодії один з одним та з іншими організаціями досягають значно більших результатів у менші строки із меншими витратами сил. У спеціальній юридичній літературі поруч із цим поняттям використовується термін «координація» (від лат. погодження, узгодження), що означає узгодження, приведення у відповідність, установалення взаємозв'язку між діями, поняттями, рухами тощо [3, с. 362].

Як видно із наведених дефініцій, ці поняття мають багато спільного та принципово не відрізняються. У них однаково акцент робиться на спільній діяльності, її узгодженому характері, наявності спільних цілей або завдань тощо. Такий невизначений характер цих категорій призвів до ситуації, коли одні й ті самі відносини та інститути кваліфікувались авторами, які дотримувались протилежних концептуальних поглядів, з одного боку як відносини координації,

а з другого – як відносини взаємодії. Така ситуація призвела до того, що протягом тривалого часу терміни «координація» та «взаємодія» в юридичній літературі не розрізняли. Деякі автори й дотепер використовують ці терміни як тотожні [4, с. 35].

Однак серед більшості науковців сформувався інший погляд, згідно з яким взаємодія – це більш широке поняття, ніж координація, воно охоплює всі форми зв'язків між суб'єктами будь-якої діяльності. Прихильники цієї позиції зазначають, що взаємодія – це будь-яка спільна узгоджена діяльність різних суб'єктів із виконання покладених завдань. Суть взаємодії полягає у спільних узгоджених діях, спрямованих на спільні цілі, у взаємодопомозі у процесі розв'язання завдань [5, с. 273–280].

Незважаючи на те, що сутність термінів «координація» і «взаємодія» схожа, вони різняться тим, що при координації одна зі сторін організовує ці відносини, а друга – лише виконує умови відносин. При взаємодії обидві сторони зобов'язані організовувати відносини, оскільки небажання одного з учасників припиняє існування відносин. У кожному конкретному випадку одна чи друга сторона відносин бере на себе функцію організації відносин. При координації перша сторона – організатор – виступає як керуючий компонент системи, тобто є суб'єктом управління, а друга сторона є керованим компонентом, тобто об'єктом управління, якому немає потреби нести організаторський тягар [6, с. 54].

Ми погоджуємося з таким поглядом на розмежування понять «координація» та «взаємодія», однак слід додати, що відносини координації і взаємодії дуже близькі за своїм характером, хоча і не збігаються. Крім того, термін «взаємодія» може мати вузьке та широке значення. У широкому значенні під взаємодією розуміють співпрацю, яка розкривається у спільних узгоджених діях, спрямованих на спільну мету, у взаємній допомозі під час вирішення завдань. Так, Т. Л. Маркелов підкреслює, що «взаємодія – це глибоке поняття, до якого входять спілкування, зв'язок і взаємодопомога у вирішенні спільних завдань» [7, с. 110]. У вузькому ж значенні термін «взаємодія» використовується у спеціальній літературі, де під нею розуміється планомірне спільне здійснення комплексу заходів боротьби зі злочинністю [8, с. 94].

Таким чином, під взаємодією правоохоронних органів, які здійснюють боротьбу з організованою злочинністю, слід розуміти спільні дії працівників зазначених підрозділів за наявності єдиної мети, коли дії одного суб'єкта пристосовані до потреб іншого з урахуванням його інтересів шляхом поєднання повноважень, методів і засобів для досягнення ефективності боротьби з організованою злочинністю.

Взаємодія – обов'язковий елемент змісту організації зовнішньо функціональних видів діяльності органів по боротьбі з організованою злочинністю. Метою взаємодії є:

- зосередження ресурсів і посилення координації діяльності правоохоронних і контррозвідувальних органів України в боротьбі з організованою злочинністю;

- раціональне поєднання сил, засобів та повноважень суб'єктів взаємодії для боротьби з організованою злочинністю;

- усунення передумов до дублювання повноважень елементами системи державних органів, які здійснюють боротьбу з організованою злочинністю, запобігання випадкам порушення законодавства, неправомірного обмеження прав та свобод громадян унаслідок здійснення спеціальних заходів неналежними суб'єктами;

- посилення спроможності щодо своєчасного виявлення та усунення або нейтралізації негативних соціальних процесів і явищ, що породжують організовану злочинність та сприяють шляхом створення динамічної міжвідомчої системи здійсненню правозастосовної діяльності;

- запобігання вчиненню нескоординованих дій, пов'язаних із застосуванням засобів примусу, в тому числі спеціальних засобів та зброї, а також спеціальних технічних засобів.

Практика організації взаємодії свідчить про те, що правоохоронні органи об'єднують свої зусилля тільки в межах реалізації деяких рішень спільних колегій, під час здійснення спільних оперативних операцій щодо попередження та викриття певних видів правопорушень або під час роботи спільних оперативно-розшукових чи слідчо-оперативних груп. Можна констатувати, що у сфері взаємодії існують нерозв'язані проблеми теоретичного, організаційного та юридичного характеру, стан взаємодії у багатьох напрямках потребує змін на краще.

Інструкція про взаємодію правоохоронних органів у сфері боротьби з організованою злочинністю, затверджена ще спільним наказом МВС та ЦУ СБ України від 10 червня 2011 р. № 317/235 (далі – Інструкція), є застарілою, оскільки регламентує порядок здійснення спецпідрозділами СБУ спільних заходів із підрозділами МВС України, які на сьогодні ліквідовані (п. 3.2. Інструкції – із Головним управлінням по боротьбі з організованою злочинністю Міністерства внутрішніх справ України, з управліннями по боротьбі з організованою злочинністю головних управлінь, управлінь МВС України в Автономній Республіці Крим, областях, містах Києві та Севастополі) [9].

Крім того, Законом України «Про організаційно-правові основи боротьби з організованою злочинністю» встановлено імперативні вимоги щодо здійснення взаємодії. Зокрема, ст. 16 згаданого Закону України, що регламентує саме питання взаємин між органами Національної поліції та Служби безпеки України в питаннях боротьби з організованою злочинністю, визначає (п. 4 зазначеної статті) необхідність видання спільних нормативних актів Міністерства внутрішніх справ України і Служби безпеки України про умови і порядок обміну інформацією між спеціальними підрозділами Служби безпеки України та підрозділами органів Національної поліції [10].

У свою чергу, п. 1 Положення про координацію діяльності правоохоронних органів у сфері протидії злочинності та корупції від 13 лютого 2013 р. № 5/132/21/4/84/82/ОД-13/10 (далі – Положення) визначено, що «відповідно до статей 10, 29 Закону України «Про прокуратуру», абзацу третього частини п'ятої статті 5 Закону України «Про засади запобігання і протидії корупції» Генеральний прокурор України та підпорядковані йому прокурори з метою підвищення ефективності протидії злочинності та корупції координують діяльність правоохоронних органів із цих питань». Згідно з пунктом 4 Положення основною формою координації визначено проведення під головуванням відповідного прокурора координаційної наради керівників правоохоронних органів.

Указані вимоги вбачаються застарілими, оскільки базуються на нормах Законів України, що втратили чинність. Зокрема, Положення ґрунтується на вимогах ст. 10 Закону України «Про прокуратуру»

(від 05 листопада 1991 р. № 1789-ХІІ у редакції Закону від 18 вересня 2012 р. № 5288-VІ):

«Генеральний прокурор України та підпорядковані йому прокурори з метою підвищення ефективності протидії злочинності та корупції координують діяльність правоохоронних органів з питань протидії злочинності та корупції. Координаційні повноваження прокуратури реалізуються шляхом проведення спільних нарад, створення міжвідомчих робочих груп, проведення узгоджених заходів, аналітичної діяльності. Основною формою координації діяльності правоохоронних органів є проведення координаційної наради її керівників під головуванням відповідного прокурора. Організація роботи з координації діяльності правоохоронних органів по боротьбі із злочинністю та корупцією визначається Положенням, яке розробляється і затверджується Генеральним прокурором України за погодженням з керівниками правоохоронних органів» [11].

Згідно із цими вимогами вже *нечинного* Закону функція координації діяльності правоохоронних органів у сфері протидії злочинності та корупції здійснювалася як окрема (від функції нагляду) функція. Натомість чинним Законом України «Про прокуратуру» від 14 жовтня 2014 р. № 1697-VІІ передбачено, що координаційна діяльність прокуратури може здійснюватися *лише в межах виконання функції нагляду* за додержанням законів органами, що провадять оперативно-розшукову діяльність, дізнання, досудове слідство [12].

Слід зазначити, що координацію діяльності правоохоронних органів у сфері протидії злочинності, у тому числі її організованим формам, визначено на законодавчому рівні як повноваження лише органів прокуратури. Так, ч. 2 ст. 25 Закону України «Про прокуратуру» («Нагляд за додержанням законів органами, що провадять оперативно-розшукову діяльність, дізнання, досудове слідство») визначає, що «Генеральний прокурор, керівники регіональних та місцевих прокуратур, їх перші заступники та заступники відповідно до розподілу обов'язків, *здійснюючи нагляд за додержанням законів органами, що провадять оперативно-розшукову діяльність, дізнання, досудове слідство, координують діяльність правоохоронних органів* відповідного рівня у сфері протидії злочинності [12].

В основу Положення покладені також вимоги абз. 3 ч. 5 ст. 5 *нечинного* Закону України «Про засади запобігання і протидії корупції» від 7 квітня 2011 р. № 3206-VI про те, що *координацію діяльності правоохоронних органів з питань протидії корупції здійснюють у межах наданих повноважень, визначених законами, Генеральний прокурор України та підпорядковані йому прокурори* [13]. Чинним Законом України «Про запобігання корупції» від 14 жовтня 2014 р. № 1700-VII зазначені повноваження на прокурорів не покладаються [14]. Разом із тим Положення не містить посилення на Закон України «Про Раду національної безпеки і оборони України», яким визначено, що *«відповідно до функцій, визначених Конституцією України та цим Законом, Рада національної безпеки і оборони України координує і контролює діяльність органів виконавчої влади з протидії корупції, забезпечення громадської безпеки та боротьби із злочинністю з питань національної безпеки і оборони»* [15].

Отже, замість наявності застарілих нормативно-правових актів (які, однак, можуть бути застосовані в разі необхідності шляхом звернення до прийомів аналогії у праві), може мати місце ситуація повної відсутності нормативної визначеності на підзаконному (прикладному) рівні у сфері протидії організованим злочинності. Тому визнання підзаконних нормативно-правових актів такими, що втратили чинність, слід здійснювати одночасно з виданням нових спільних актів про координацію діяльності правоохоронних органів у сфері протидії злочинності та про взаємодію між Службою безпеки України і Міністерством внутрішніх справ України у сфері боротьби з організованою злочинністю.

Висновки. З метою підвищення ефективності координації зусиль у боротьбі з організованою злочинністю та організації дієвої взаємодії спеціальних підрозділів з державними органами, що беруть участь у боротьбі з організованою злочинністю, та контролюючими органами доцільно вжити таких організаційно-правових заходів:

1. Визначити координаційний орган, який відповідатиме за ефективне функціонування механізмів координації та взаємодії у сфері протидії організованим злочинності, здійснюватиме органі-

заційне забезпечення та оцінку реалізації державної політики у цій сфері.

2. Розробити та впровадити в практичну діяльність єдиний уніфікований Порядок комплексної взаємодії органів, що ведуть боротьбу з організованою злочинністю, насамперед Національної поліції України та Служби безпеки України, який би зосередив методи, заходи, форми та алгоритми спільної діяльності. Такий підхід дасть можливість виключити повторення та дублювання різних напрямів і форм взаємодії органів, що ведуть боротьбу з організованою злочинністю.

3. Із метою приведення Положення у відповідність до чинних законодавчих норм розробити проект Положення про організацію роботи з координацію діяльності правоохоронних органів у сфері протидії злочинності.

4. Нормативно забезпечити створення Єдиного інтеграційного банку даних, який має використовуватися в режимі он-лайн усіма суб'єктами, що здійснюють заходи з протидії організованій злочинності.

Координація зусиль боротьби з організованою злочинністю та організація дієвої взаємодії спеціальних підрозділів з державними органами, що беруть участь у боротьбі з організованою злочинністю, дає можливість забезпечувати цілеспрямованість у вирішенні найбільш актуальних завдань, більш раціонально розподіляти між ними сили і використовувати різноманітні адміністративно-правові засоби та методи. Саме тому без розробки дієвих механізмів організації координації діяльності та взаємодії між органами, що здійснюють боротьбу з організованою злочинністю, є неможливим ефективне забезпечення національної безпеки.

Перелік літератури

1. Про рішення Ради національної безпеки і оборони України від 4 березня 2016 року «Про Концепцію розвитку сектору безпеки і оборони України»: Указ Президента України від 14 березня 2016 р. №92/2016. *Офіц. вісн. України*. 2016. №23. Ст. 898.

2. Новий тлумачний словник української мови: у 4 т. : 42000 слів / [уклад. В. Яременко, О. Сліпушко]. К. : Аконіт, 1998. Т. 1; А – Є. 1998. 910 с.

3. Новий тлумачний словник української мови: у 4 т. : 42000 слів / [уклад. В. Яременко, О. Сліпушко]. К. : Аконіт, 1998. Т. 2; Ж – ОБД. 1998. 910 с.

4. Маркелов Т. Л. Проблемы координации в борьбе с правонарушениями // *Вопросы борьбы с преступностью*: сб. науч. тр. Москва, 1977. Вып. 26. С. 35–48.

5. Бандурка А. М., Давиденко Л. М. Преступность в Украине: причины и противодействие: монографія. Харьков: Основа, 2003. 368 с.

6. Арістова І. В. Державна інформаційна політика: організаційно-правові аспекти: монографія; за заг. ред. О. М. Бандурки. Харків: Ун-т внутр. справ, 2000. 368 с.

7. Маркелов Т. Л. Взаимосвязь органов прокуратуры с общественностью в борьбе с правонарушениями // *Проблемы участия общественности в борьбе с преступностью*. Москва, 1978. С.100–142.

8. Криминология: учебник / под ред. Н. Ф. Кузнецовой, Г. М. Миньковского. Москва: БЕК, 1998. 415 с.

9. Про затвердження Інструкції про взаємодію правоохоронних органів у сфері боротьби з організованою злочинністю: наказ Міністерства внутрішніх справ України, Центрального управління Служби безпеки України від 10 червня 2011 р. № 317/235. *Офіц. вісн. України*. 2011. № 53. Ст. 2139.

10. Про організаційно-правові основи боротьби з організованою злочинністю: Закон України від 30 червня 1993 р. № 3341-ХІІ. *Відом. Верхов. Ради України*. 1993. № 35. Ст. 358.

11. Про прокуратуру: Закон України від 5 листопада 1991 р. № 1789-ХІІ. *Відом. Верхов. Ради України*. 1991. № 53. Ст. 793.

12. Про прокуратуру: Закон України від 14 жовтня 2014 р. № 1697-VII. *Відом. Верхов. Ради України*. 2015. № 2–3. Ст. 12.

13. Про засади запобігання і протидії корупції: Закон України від 7 квітня 2011 р. № 3206-VI. *Відом. Верхов. Ради України*. 2011. № 40. Ст. 404.

14. Про запобігання корупції: Закон України від 14 жовтня 2014 р. № 1700-VII. *Відом. Верхов. Ради України*. 2014. № 49. Ст. 2056.

15. Про Раду національної безпеки і оборони України: Закон України від 5 березня 1998 р. № 183/98-ВР. *Відом. Верхов. Ради України*. 1998. № 35. Ст. 237.

Транслітерація переліку літератури

1. Pro rishennia Rady Natsionalnoi Bezpeky ta Oborony Ukrainy vid 04.03.2016 r. «Pro kontseptsiiu rozvytku sektoru bezpeky ta oborony Ukrainy» : Ukaz Prezidenta Ukrainy vid 14 bereznia №92/2016. [On the decision of the National Security and Defense Council of Ukraine dated March 4, 2016 «On the Concept of Development of the Security and Defense Sector of Ukraine»: The Order of the President of Ukraine dated March 14, 2016, No. 92/2016. Ofitsiinyi Visnyk Ukrainy – Official Gazette of Ukraine, No. 23 [in Ukrainian].

2. Yaremenko, V., Slipushko, O. (1998). Novyi tlumachnyi slovnyk ukrainskoi movy : u 4 t. : 42000 sliv/ K. : Akonit, 1998. T. 1; A – YE. 1998. 919 s. [New Explanatory Dictionary of the Ukrainian Language: Eds. V. Yaremenko, O. Slipushko]. Kiev: Akonit, 1998 [in Ukrainian].

3. Yaremenko, V., Slipushko, O. (1998). Novyi tlumachnyi slovnyk ukrainskoi movy : u 4 t. : 42000 sliv/ K. : Akonit, 1998. T. 2; ZH – OBD. 919 s. [New Explanatory Dictionary of the Ukrainian Language: Eds. V. Yaremenko, O. Slipushko]. (2nd vol.) Kiev: Akonit [in Ukrainian].

4. Markelov, T. L. (1977). Problemy koordinatsyi v borbe s pravonarusheniiami // Voprosy borby s prestupnostiu: sb. nauch. tr. M., Vyp. 26. s. 35–48. [Problems of coordination in combating offenses / T. L. Markelov // Problems of coordination for combating the crime] 1977, Issue 26, pp. 35–48, Moscow [in Russian].

5. Bandurka, A. M., Davidenko L. M. (2003). Prestupnost v Ukraine: prichyny i protivodeistvie: [monogr.]. Kharkiv : Osnova, 368 s. [Crime in Ukraine: Causes and Opposition: [monogr.]/ A. M. Bandurka, L. M. Davydenko]. Kharkiv. Osnova, 368 p. [in Ukrainian].

6. Aristova, I. V. (2000). Derzhavna informatsiina polityka : organizatsiino-pravovi aspekty : [monografiia]; za zag. red. doktora yuryd. nauk, prof. O. M. Bandurky. Kh. : Un-t vnutr. sprav, 2000. 368 s. [State information policy: organizational and legal aspects: [monograph] / I. V. Aristova ; per Eds. doctor of law Sciences, prof. O. M. Bandurku]. Kharkiv: University of Internal affairs, 2000. 368 p. [in Ukrainian].

7. Markelov, T. L. (1978) Vzaimosviaz organov prokuratury s obshchestvennostiu v borbe s pravonarusheniiami // Problemy uchastiia obshchestvennosti v borbe s prestupnostiu. M., s. 100–142 [The relationship of the prosecutor's office with the public in the fight against violations / T. L. Markelov // Problems of public participation in the fight against crime], Moscow, p. 100–142 [in Russian].

8. Kuznetsovoi, N. F, Minkovskoho, G. M. (pod red.). (1998). Kriminologiiia: [ucheb.] /M. : BEK, 415 s. [Criminology: textbook.] / Eds. prof. N. F. Kuznetsova, prof. G. M. Minkovsky. Moscow: BEK [in Russian].

9. Pro zatverdzhennia Instruksii pro vzaiemodiiu pravookhoronnykh organiv u sferi borotby z organizovanoi zlochynnistiu : Nakaz Ministerstva vnutrishnikh sprav Ukrainy, Tsentralnogo upravlinnia Sluzhby bezpeky Ukrainy vid 10 chervnia 2011 r. № 317/235. [On Approval of the Instruction on the Interaction of Law Enforcement Bodies for combating against Organized Crime: Order of the Ministry of Internal Affairs of Ukraine, Central Directorate of the Security Service of Ukraine 10.06. 2011, No. 317/235]. (2011) Ofitsiyni visnyk Ukrainy. – Official Gazette of Ukraine. Issue 53, p. 2139 [in Ukrainian].

10. Pro organizatsiino-pravovi osnovy borotby z organizovanoi zlochynnistiu : Zakon Ukrainy vid 30 chervnia 1993 r. № 3341-XII [On the Organizational and Legal Basis for combating against Organized Crime: Law of Ukraine of June 30, 1993, No. 3341-XII]. (1993) Vidomosti Verkhovnoi Rady Ukrainy, – Gazette of the Verkhovna Rada of Ukraine. Issue 35. p. 358 [in Ukrainian].

11. Pro prokuraturu: Zakon Ukrainy vid 05 lystopada 1991 r. № 1789-XII [On the Prosecutor's Office: Law of Ukraine dated November 5, 1991 No. 1789-XII]. Vidomosti Verkhovnoi Rady Ukrainy – The Gazzete of Verkhovna Rada of Ukraine. Issue 53. [in Ukrainian].

12. Pro prokuraturu: Zakon Ukrainy vid 14 zhovtnia 2014 r. № 1697-VII [On the Prosecutor's Office: Law of Ukraine dated October, 14 2014, No. 1697-VII]. Vidomosti Verkhovnoi Rady Ukrainy – The Gazzete of Verkhovna Rada of Ukraine. Issue 2–3. [in Ukrainian].

13. Pro zasady zapobigannia i protydii koruptsii : Zakon Ukrainy vid 07 kvitnia 2011 r. № 3206-VI [On the Principles of Prevention and Counteraction to Corruption: Law of Ukraine dated April 7, 2011 No. 3206-VI]. (2011) Vidomosti Verkhovnoi Rady Ukrainy – The Gazzete of Verkhovna Rada of Ukraine. Issue 40, p. 404 [In Ukrainian].

14. Pro zapobigannia koruptsii : Zakon Ukrainy vid 14 zhovtnia 2014 r. № 1700-VII [Preventing Corruption: Law of Ukraine dated October 14, 2014 № 3206-VI]. (2014) Vidomosti Verkhovnoi Rady Ukrainy. – The Gazzete of Verkhovna Rada of Ukraine. Issue 49, p. 2056 [in Ukrainian].

15. Pro Radu Natsionalnoi Bezpeky ta Oborony Ukrainy : Zakon Ukrainy vid 5 bereznia 1998 r. № 183/98-VR [About the Council of National Security and Defense of Ukraine: Law of Ukraine dated March 5, 1998, No. 183/98-BP]. (1998) Vidomosti Verkhovnoi Radu Ukrainy – The Gazzete of Verkhovna Rada of Ukraine. Issue 35, p. 237 [In Ukrainian].

Шепетько С. А., Клименко О. А. Напрями удосконалення нормативно-правового забезпечення координації та взаємодії у сфері боротьби з організованою злочинністю

У статті висвітлено актуальні питання координації та взаємодії у сфері боротьби з організованою злочинністю. Проаналізовано співвідношення понять «координація» та «взаємодія». Сформульовано пропозиції та рекомендації щодо визначення організаційно-правових заходів з метою підвищення ефективності координації зусиль у боротьбі з організованою злочинністю та організації взаємодії спеціальних підрозділів із державними органами, що беруть участь у боротьбі з організованою злочинністю.

Запропоновано розробити та впровадити в практичну діяльність єдиний уніфікований Порядок комплексної взаємодії органів, що ведуть боротьбу з організованою злочинністю. Такий підхід дозволить виключити повторення та дублювання різних напрямів і форм взаємодії органів, що ведуть боротьбу з організованою злочинністю. Наголошено на необхідності розробки проекту Положення про організацію роботи з координацію діяльності правоохоронних органів у сфері протидії злочинності. Визначено, що варто нормативно забезпечити створення Єдиного інтеграційного банку даних, що має використовуватися у режимі он-лайн усіма суб'єктами, що здійснюють заходи з протидії організованій злочинності.

Ключові слова: взаємодія, координація, організована злочинність, правоохоронні органи.

Шепетько С. А., Клименко О. А. Направления усовершенствования нормативно-правового обеспечения координации и взаимодействия в сфере борьбы с организованной преступностью

В статье отражены актуальные вопросы координации и взаимодействия в сфере борьбы с организованной преступностью. Проанализированы соотношения понятий «координация» и «взаимодействие». Сформулированы предложения и рекомендации по определению организационно-правовых мероприятий с целью повышения эффективности координации усилий в борьбе с организованной преступностью и организации взаимодействия специальных подразделений с государственными органами, участвующими в борьбе с организованной преступностью.

Предложено разработать и внедрить в практическую деятельность единый унифицированный Порядок комплексного взаимодействия органов, ведущих борьбу с организованной преступностью. Такой подход позволит исключить повторение и дублирование различных направлений и форм взаимодействия органов, ведущих борьбу с организованной преступностью. Отмечена необходимость разработки проекта Положения об организации работы по координации деятельности правоохранительных органов в сфере противодействия преступности. Определена потребность для создания Единого интеграционного банка данных, который должен функционировать в режиме он-лайн и использоваться всеми субъектами которые берут участие в противодействии организованной преступности.

Ключевые слова: взаимодействие, координация, организованная преступность, правоохранительные органы.

Shepetko S. A., Klimenko O. A. The directions of improvement of normative-legal providing of coordination and interaction related to combating organized crime

The article deals with the topical issues of coordination and cooperation related to combating organized crime. The correlation between the concepts of «coordination» and «interaction» is analyzed.

Proposals and recommendations on the definition of organizational and legal measures are formulated in order to increase the effectiveness of coordination of the efforts for combating organized crime and the organization of interaction of special units with state authorities involved for combating organized crime.

It was proposed to develop and implement a unified procedure for the integrated interaction of bodies combating organized crime. This mechanism will exclude a repetition and duplication of various directions and forms of interaction between bodies fighting organized crime. In order to apply the Regulations in compliance with the current legislative norms, the necessity to develop a draft Regulation on the organization of work to coordinate the activities of law enforcement agencies for combating crime was noted. It is determined that it is necessary to ensure the creation of the Unified Integration Data Bank, which should be used on-line by all individuals that carry out activities to resist organized crime.

Key words: an interaction, a coordination, organized crime, law enforcement agencies.

Рекомендовано до опублікування на засіданні наукової ради Міжвідомчого науково-дослідного центру з проблем боротьби з організованою злочинністю при Раді національної безпеки і оборони України (протокол №4 від 13.10.2017 р.).